

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce Ing. L. D.**, bytem B. N. 326, Ch., *zastoupeného Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem, se sídlem Šafaříkovy sady 5, Plzeň*, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2013, čj. RR/3304/13

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2013, čj. RR/3304/13 **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Martina Zikmunda, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2013, čj. RR/3304/13 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Přeštice, odboru výstavby a územního plánování

(dále jen „stavební úřad“) ze dne 26. 8. 2013, čj. OVÚP-GRJ/17425/2013 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodováno podle § 129 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012, (dále jen „stavební zákon“) o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby „Nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice – před obcí Horní Lukavice na silnici č. I/27 na pozemku p.č. 1241/10, druh pozemku ostatní plocha, způsob využití silnice, v k.ú. Horní Lukavice“ (dále jen „předmětná stavba“) A bylo rozhodnuto, že předmětnou stavbu nelze dodatečně povolit. Stavební úřad předmětnou stavbu popsal tak, že stavba obsahuje: „Nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku parc.č. dle KN 439/7, druh pozemku orná půda na pozemek parc.č. dle KN 1241/10 druh pozemku ostatní plocha, způsob využití silnice.“

3. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze 4. 2. 2014, čj. 57 A 117/2013-42 nebyl žalobě přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

4. Žalobce spatřoval pochybení správních orgánů obou stupňů a věcnou nesprávnost a nezákonnost jejich rozhodnutí ve skutečnostech, které vymezil třemi žalobními body. Vzhledem k pochybnostem a vadám, které jsou podle názoru žalobce zásadního a velmi významného charakteru a pro projednání dané věci mají stěžejní význam, se žalobce jednoznačně domníval, že se správní orgány obou stupňů nezabývaly správně a odpovědně všemi důkazy a argumenty žalobce. Žalobce proto navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí podle § 78 a § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť napadené rozhodnutí trpí jak vadami řízení, tak jím byla zkrácena práva žalobce nesprávným rozhodnutím ve věci, když skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu a předkládanými důkazy.

A.

5. V rámci prvního žalobního bodu žalobce namítal nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu. Důsledkem je, že bylo napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a že správní orgány nepostupovaly v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů.

6. Ad a) k tomu žalobce uvedl, že stavební úřad použil jako jediný důkaz prokazující, že došlo k nepovoleným stavebním úpravám stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 na silnici č. I/27 v k.ú. Horní Lukavice tzv. „ortofotomapu“ (letecký snímek) se zakreslením parcel. Disproporce zakreslu parcel je i při běžném pohledu zcela evidentní. Silnice č. I/27 zde na sebe vůbec nenavazuje. Vzhledem k měřítku snímků a katastrálních map činí nepřesnost zakresleného a skutečného stavu hranic parcel minimálně šest metrů a více, proto je nesprávný údaj uvedený ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Stavební úřad tvrzení žalobce o evidentní datové nesprávnosti odmítl. Žalovaný se touto zjevnou nesprávností

uvedenou v odvolání vůbec nezabýval, pouze důkaz ortofotomapou okomentoval obecným tvrzením, že odvolací orgán považuje letecké snímky zobrazené na katastrální mapě za podklady, ze kterých mohou stavební úřady při své činnosti vycházet. S tímto tvrzením žalobce pro daný případ nesouhlasil, když letecký snímek (sestavení snímků se zákresem katastrální mapy) vykazuje chybu s možnou odchylkou hranic parcel minimálně šest metrů i více.

7. Ad b) žalobce namítal, že stavební úřad odmítl použít jako důkaz spis Městského úřadu Přeštice, odboru výstavby, ke stavbě „Oplocení pozemku v Horní Lukavici na pozemcích p.č. 446/1, 446/2, 1258 v k.ú. Horní Lukavice“ (rozhodnutí ze dne 8.12.2003, čj. výst. 12572/03/Ka) s odůvodněním, že se jedná o spis k jinému řízení. Žalovaný se s tímto postupem stavebního úřadu ztotožnil. Dle žalobce je ve zmiňovaném spise mj. stavebním úřadem ověřená projektová dokumentace stavby a dokumentace skutečného provedení stavby (oplocení pozemku), týkající se parcel, které jsou předmětem současného řízení. Z této dokumentace lze vyčíst prostorové umístění předmětného sjezdu navazujícího na vjezdová vrata oplocení a rozměry sjezdu existujícího před rokem 2002. Již 8. 12. 2003 osvědčil stavební úřad v dokumentaci skutečného provedení stavby oplocení existenci stávajícího sjezdu ze silnice I/27 o šíři 8000 mm, trubní propustek délky 7000 mm + betonová čela propustku a navazující vrata nového oplocení šíře 8000 mm umístěná na p.č. 1258. Sjezd přímo navazuje na vrata, která jsou na hranici pozemku. Poněvadž jsou v současné době vrata na stejném místě jako v roce 2002 a vjezd do nich ústí, lze logickou úvahou dovodit, že nemohlo dojít k prostorovému posunutí sjezdu na silnici I/27. Jinými slovy: sjezd ze silnice I/27, který je předmětem řízení, je prostorově a rozměrově identický se sjezdem, který zde již existoval před rokem 2003. Tyto skutečnosti zpochybňují tvrzení a vydaná rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

8. Ad c) žalobce namítal, že stavební úřad nevzal při dokazování v potaz stanoviska příslušného silničního správního orgánu, Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, z 9. 2. 2012 a 10. 4. 1012, sp. zn. 660/DSH/12, čj. DSH/1762/12 a čj. DSH/4432/12, která měl k dispozici. Silniční správní orgán ve svých stanoviscích potvrzuje, že se jedná o hospodářský sjezd ze silnice I/27 na pozemek p.č. 1258 v k.ú. Horní Lukavice. Ani tento důkaz žalovaný v napadeném rozhodnutí správně nevyhodnotil.

B.

9. V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci správními orgány obou stupňů. Namítal, že stavební úřad nedostatečně specifikoval předmět řízení, když je ve výroku prvostupňového rozhodnutí nedostatečně popsána údajně nepovolená stavba, schází uvedení rozměrů, prostorové umístění, bližší specifikace nepovolené stavby atd., což způsobuje neurčitost výroku rozhodnutí, ale i nesprávné posouzení stavby.

10. V roce 2002, kdy žalobce nemovitost nabyt, byl stav sjezdu na silnici I/27 takový, že se jednalo o příjezdovou cestu šíře 5000 mm, rozježděnou do stran těžkou technikou, dle geodetického zaměření firmou GEKON měla cesta šířku pouze 4000 mm (takto zaneseno do

katastru nemovitostí); hospodářský sjezd ze silnice I/27 byl můstek šíře 7500 mm zatrubněný, betonové čelo ve směru od Klatov poničené a rozježděné těžkou technikou, nefunkční, zatrubnění zasypáno zeminou a drceným kamenivem. Nový stav je takový, že v letech 2002-2003 byly provedeny úpravy stávajícího hospodářského sjezdu, a to rekonstrukce betonových čel trubního propustku DN 600 mm, pročištění odvodňovacího příkopu, provedení stávající podkladní vrstvy a nového krytu hospodářského sjezdu (nasypání a zhutnění šterkodrtě, následně kameniva tl. 350 mm, překryté obalovaným kamenivem a asfaltovým betonem střednězrnným tl. 110 mm).

11. Porovnáním situace v r. 2002 a v současnosti (v době vedení předmětného řízení) lze dojít k závěru, že byly na hospodářském sjezdu provedeny jednak stavební úpravy ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, jednak udržovací práce dle § 3 odst. 4 stavebního zákona. Stavebními úpravami se rozumí činnosti, při kterých se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Stavební úpravy jsou v zákoně vymezena shodně s předchozí právní úpravou [§ 139b odst. 3 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb.]. Údržbou stavby se rozumí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost. Tato charakteristika údržby stavby platí ve stavebním zákoně od 1. 1. 2007 a je převzata z předchozí poněkud podrobnější právní úpravy této problematiky (§ 86 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb.). Na základě uvedeného žalobce konstatoval, že dle § 103 odst. 1 písm. c) a d) stavebního zákona udržovací práce a stavební úpravy nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Tato ustanovení stavebního zákona jsou svým obsahem shodná s § 103 odst. 1 písm. e) resp. s § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, ve znění do 31.12.2012. Vzhledem k § 79 odst. 6 stavebního zákona platí, že takové udržovací práce nepodléhají režimu stavebního zákona [dle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2012 se jedná o § 81 odst. 3 písm. a) a b)].

C.

12. Dále žalobce uvedl, že postrádal v prvostupňovém rozhodnutí přesný a úplný seznam podkladů pro rozhodnutí, jak požaduje § 68 odst. 3 správního řádu. Za další pochybení označil skutečnost, že stavební úřad v řízení rozhodoval dle znění stavebního zákona platného k 26. 8. 2013 (viz první věta výroku prvostupňového rozhodnutí), přičemž měl rozhodovat dle ustanovení stavebního zákona účinného k 31. 12. 2012, jak stanoví čl. II. odst. 14 zákona č. 350/2012 Sb. I tato pochybení stavebního úřadu žalovaný nesprávně vyhodnotil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K prvnímu žalobnímu bodu ad a) žalovaný uvedl, že letecké snímky promítnuté do katastrální mapy jsou běžně užívanými podklady pro rozhodování správních orgánů. Z tohoto podkladu je v daném případě zřejmé, jakým způsobem byl sjezd z pozemku p.č. 1258 rozšířen i na pozemek p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice. Žalobce nijak nedoložil své tvrzení o odchylce hranic parcel v daném místě. K námitkám ad b) žalovaný uvedl, že dokumentace skutečného provedení stavby, která byla přiložena k žádosti o kolaudační rozhodnutí (ze dne 8.12.2003, čj. 12572/03/Ka) naopak prokazuje, že dnešní stav sjezdu na komunikaci I/27 je odlišný od stavu v době vydání

kolaudačního rozhodnutí. Z projektové dokumentace skutečného provedení stavby je zřejmé, že na komunikaci I/27 byl napojen pozemek p.č. 1258 a na tomto pozemku byla umístěna i vjezdová vrata. Z leteckého snímku promítnutého na katastrální mapu, který je součástí spisového materiálu o dodatečném povolení stavby, vyplývá, že v současné době je na komunikaci napojen i pozemek p.č. 439/7 a sjezd tedy musel být rozšířen stavebními úpravami, které nebyly stavebním úřadem povoleny. K námitce ad c) žalovaný uvedl, že stanoviska silničního správního úřadu upozorňují na to, že dokumentace předložená k žádosti o dodatečné povolení se týká sjezdu z pozemku p.č. 1258, a že po napojení na silnici I/27 nebylo vydáno povolení připojení pozemku p.č. 1258 ke komunikaci I/27. Toto stanovisko bylo podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

14. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že je řízení o dodatečném povolení stavby řízením návrhovým, ve kterém je povinností stavebníka, aby určil a popsal stavbu, pro kterou žádá dodatečné povolení. Žalobce v žádosti ze dne 24.11.2011 uvedl, že žádá o dodatečné povolení stavebních úprav hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice, ale k žádosti předložil projektovou dokumentaci, která se týká napojení pozemku p.č. 1258 na silnici I/27. Sám žalobce tedy určil stavbu, kterou chtěl dodatečně povolit, zcela chybně a tuto skutečnost neopravil ani na základě opakovaných výzev stavebního úřadu, proto nebylo možné dodatečné povolení vydat. K tvrzení žalobce o stavebních úpravách a udržovacích pracích na hospodářském sjezdu žalovaný uvedl, že ze shromážděných podkladů vyplývá, že sjezd na komunikaci I/27 byl podstatně rozšířen (nebyl zachován jeho půdorysný rozměr), a proto tyto stavební práce nelze posoudit jako stavební úpravy nebo udržovací práce, ale rozšíření sjezdu bylo nutné ohlásit stavebnímu úřadu. Ze spisu je dále zřejmé, že pro sjezd z pozemku p.č. 1258 ani z pozemku p.č. 439/7 nevydal příslušný silniční správní úřad (Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství) povolení k připojení sousední nemovitosti.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

15. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

16. Žaloba je důvodná.

Skutkový základ věci

17. Stavební úřad zahájil dne 28. 2. 2011 řízení o odstranění stavby — nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní

Lukavice, které dne 5. 5. 2011 usnesením čj. OVÚP-Hr/8 865/2011 zastavil. Toto usnesení bylo v přezkumném řízení zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 7. 2011, čj. RR/2227/11, a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání.

18. Dne 17. 10. 2011 oznámil stavební úřad účastníkům řízení, že pokračuje v řízení o odstranění stavby a umožnil jim seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Dne 21. 11. 2011 sdělil stavební úřad žalobci (vlastníku stavby), že lze ve lhůtě 10 dnů od doručení sdělení podat žádost o dodatečné povolení stavby. Žalobce tak učinil žádostí podanou dne 25. 11. 2011, ve které uvedl: „*Podávám tímto žádost o dodatečné povolení stavby dle Vašeho Sdělení pod čj. ... ze dne 21. 11. 2011 dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Jedná se o dodatečné povolení stavebních úprav hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice – před obcí Horní Lukavice na silnici I/27.*“

19. Dne 30. 11. 2011 stavební úřad usnesením řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 3 stavebního zákona přerušil a **výzvou z 30. 11. 2011** žalobce vyzval, aby žádost doplnil a předložil ve stanovené lhůtě projektovou dokumentaci v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení (vypracovanou v souladu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb), stanovisko příslušného silničního správního orgánu k provedeným stavebním úpravám stávajícího sjezdu na silnici č. I/27 a důkazy prokazující splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 2 stavebního zákona.

20. Ve správním spise je založena **projektová dokumentace** z ledna 2012 zpracovaná Ing. Petrem Hulinským, autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby, na akci: „*Hospodářský sjezd ze silnice I/27 p.p.č. 1241/10 na pozemek p.č. 1258 k.ú. 629693 Horní Lukavice*“. K této projektové dokumentaci **silniční správní úřad ve stanovisku ze dne 25. 1. 2012** uvedl, že považuje předloženou projektovou dokumentaci za zmatečnou a neúplnou. V jejím názvu a na několika dalších místech je deklarováno, že se jedná o hospodářský sjezd ze silnice I/27 na pozemku p.č. 1241/10 na pozemek p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice. Dle situace 1:500 se však jedná o hospodářský sjezd na pozemek p.č. 1258. Předložená projektová dokumentace rovněž neobsahuje doložení rozhledových poměrů do zaměřené situace v souladu s platnou ČSN. Silniční správní úřad dále upozornil „*že připojení pozemku p.č. 439/7 k silnici I/27 podléhá v souladu s ustanovením § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění, povolení silničního správního úřadu*“. Pro úplnost silniční správní úřad připomenul, že „*existuje pouze pravomocné správní rozhodnutí vydané silničním správním úřadem pod čj. ... , kterým nebyla povolena úprava připojení polní cesty na pozemku p.č. 1258 v k.ú. Horní Lukavice k silnici I/27. Správní řízení ve věci povolení připojení pozemku p.č. 439/7 v Horní Lukavici k silnici I/27 nebylo dosud vedeno.*“ Silniční správní úřad uzavřel, že mu bude projektová dokumentace po odstranění výše uvedených nedostatků znovu předložena k vyjádření a že do právní moci rozhodnutí, jímž bude povoleno připojení pozemku p.č. 439/7, případně pozemku p.č. 1258, v k.ú. Horní Lukavice k silnici I/27, nesouhlasí s povolením stavebních úprav. Ve **stanovisku ze dne 9. 2. 2012 silniční správní úřad** popsal nedostatky projektové dokumentace po jejím doplnění a zopakoval, že je pravomocné jeho rozhodnutí, kterým nebyla povolena úprava připojení polní cesty na pozemku p.č. 1258 k silnici I/27, a zopakoval své nesouhlasné stanovisko.

21. Stavební úřad v rámci sdělení ze dne 7. 3. 2012 o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí uvedl, že předložená projektová dokumentace není zpracována v souladu s přílohou č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., jsou v ní uvedeny nesprávné údaje o provedených stavebních úpravách stávajícího sjezdu a bylo předloženo nesouhlasné stanovisko silničního správního úřadu. Žalobce projektovou dokumentaci dle protokolu z 20. 3. 2012 převzal k přepracování. Ve správním spise je následně založeno **stanovisko silničního správního úřadu ze dne 10. 4. 2012**, kde je krom jiných výhrad zopakována existence výše uvedeného pravomocného rozhodnutí a nesouhlasné stanovisko silničního správního úřadu. Žalobce následně předložil stavebnímu úřadu uvedené stanovisko s projektovou dokumentací (předloženou po čtvrté).

22. **Stavební úřad vydal dne 23. 7. 2012 rozhodnutí** čj. OVÚP-GRJ/Í5181/2012, kterým podle § 129 odst. 3 stavebního zákona rozhodl, že nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu na silnici č. 1/27 z pozemku p.č. 439/7 nelze dodatečně povolit. Rozhodnutí stavební úřad odůvodnil tím, že dokumentace pro dodatečné povolení stavby neodpovídá požadavkům vyhlášky č. 499/2006 Sb., protože není dodrženo její předepsané členění dokumentace a je věcně nesprávná, protože řeší sjezd z pozemku p.č. 1258, i když se nepovolené stavební úpravy sjezdu nacházejí na pozemku p.č. 439/7, a dále nesouhlasným stanoviskem silničního správního úřadu ze dne 10.4.2012. V podaném **odvolání** žalobce namítal krom jiného, že stávající hospodářský sjezd je logickým vyústěním komunikace na pozemku p.č. 1258, a proto je situace hospodářského sjezdu zakreslena do platných podkladů katastrálního úřadu, a že hospodářský sjezd nelze vyprojektovat na vedlejší pozemek a vrata mít situována jako vyústění komunikace na p.č. 1258. Žalobce žádal o předložení podkladu, ze kterého stavební úřad usuzuje, že se hospodářský sjezd nachází na pozemku p.č. 439/7. **Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 12. 2012**, čj. RR/3917/12 uvedené rozhodnutí stavebního úřadu zrušil s tím, že bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, protože nebylo vydáno na základě dostatečných podkladů. Dle žalovaného nemělo být uvedené rozhodnutí vydáno na základě nesouhlasného stanoviska silničního správního úřadu ze dne 10.4.2012, neboť to se týká připojení sjezdu z pozemku p.č. 1258. Žalobce měl být vyzván, aby u silničního správního úřadu požádal o povolení připojení rozšířeného sjezdu z pozemku p.č. 439/7 na silnici I/27 a teprve pravomocné rozhodnutí o možnosti připojení by mohlo být podkladem pro rozhodnutí ve věci. K tomu byl žalobce vyzván **výzvou ze dne 6. 2. 2013**.

23. Po té, kdy byl žalobce sdělením z 29. 5. 2013 vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a případnému vyjádření, **vyjádřil se přípisem doručeným stavebnímu úřadu 25. 6. 2013**, kde krom jiného uvedl, že se stal vlastníkem nemovitostí souvisejících s předmětným sjezdem v roce 2002 a v té době již byl sjezd prostorově identický se současným stavem. Tato skutečnost je potvrzena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 8. 12. 2013, čj. výst. 12572/03/Ka, které se týká oplocení na pozemcích p.č. 446/1, 446/2, 1258 v k.ú. Horní Lukavice. Žalobce tvrdil, že neprovedl žádné stavební zásahy do sjezdu, byla provedena pouze oprava sjezdu spočívající v opravě propadlého a vyježděného povrchu a poškozených čel sjezdu. Nesouhlasil s argumentací stavebního úřadu, že část sjezdu je z pozemku p.č. 439/7. Z geodetického zaměření provedeného geodetickou firmou Gekon vyplývá, že sjezd ze silnice I/27 je na pozemek p.č. 1258 v k.ú. Horní Lukavice.

24. **Dne 26. 8. 2013 vydal stavební úřad pod čj. OVÚP-GRJ/1 7425/2013 rozhodnutí** (viz prvostupňové rozhodnutí), kterým podle § 129 a § 115 stavebního zákona rozhodl, že nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu na silnici č. I/27 z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice nelze dodatečně povolit. Stavební úřad odůvodnil prvostupňové rozhodnutí zejména tím, že žalobce nedoplnil žádost o dodatečné povolení stavebních úprav sjezdu podle výzvy ze dne 6. 2. 2013, tj. nepředložil projektovou dokumentaci stavebních úprav sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice ani povolení připojení rozšířeného sjezdu na silnici I/27 od příslušného silničního správního úřadu. Nepředložil tedy podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení a v řízení zejména neprokázal, že stavba není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, že není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Dle stavebního úřadu žalobce nesplnil zákonné předpoklady pro dodatečné povolení stavby.

25. **V odvolání** žalobce namítal, že je nesprávná argumentace stavebního úřadu podložená **leteckým snímkem** se zakreslením parcel, že je část sjezdu z pozemku p.č. 439/7. Letecké snímky nelze využít jako podklad pro určení skutečného přesného stavu katastru nemovitostí, protože hranice parcel zakreslené do leteckých snímků jsou pouze orientační a nepřesné. Stavební úřad nevzal v potaz **stanovisko silničního správního úřadu ze dne 25. 1. 2012**, čj. DSH/879/12, dle kterého se jedná o hospodářský sjezd na pozemek p.č. 1258 v k.ú. Horní Lukavice. Dále žalobce namítal, že **údajné nepovolené stavební úpravy jsou ve výroku rozhodnutí nedostatečně popsány** (chybí např. rozměry a bližší specifikace nepovolené stavby), což způsobuje neurčitost výroku rozhodnutí. Namítal rovněž, že **postrádá seznam podkladů**, ze kterých stavební úřad vycházel, a že podle první věty výroku rozhodnutí **stavební úřad rozhodoval podle stavebního zákona ve znění ke dni 26. 8. 2013**, i když měl rozhodovat podle znění účinného ke dni 31. 12. 2012. Namítal, že **stavební úřad pochybil, když odmítl jako důkaz** spis stavebního úřadu k rozhodnutí ze dne 8. 12. 2003, čj. výst. 12572/03/Ka, týkající se oplocení na pozemcích p.č. 446/1, 446/2 a 1258 v k.ú. Horní Lukavice. Z dokumentace tam založené lze vyčíst prostorové umístění předmětného sjezdu navazujícího na vjezdová vrata oplocení i rozměry sjezdu existujícího již před rokem 2002. Sdělil rovněž, že se mu nepodařilo dohledat v archivech datum vzniku sjezdu, ale že lze předpokládat, že byl vybudován před rokem 1940. Prvostupňové rozhodnutí shledal žalobce v rozporu s § 2 a 3 správního řádu, protože stavební úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce tedy v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil námitky shodné s námitkami uvedenými v žalobě.

26. **Žalovaný se ztotožnil se závěrem stavebního úřadu** a v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vlastník stavby v řízení o jejím dodatečném povolení nepředložil takové podklady, ze kterých by bylo zřejmé, že lze stavbu podle § 129 odst. 2 stavebního zákona dodatečně povolit. Především nedoplnil žádost o dodatečné povolení o projektovou dokumentaci skutečného provedení sjezdu a nepředložil povolení připojení sousední nemovitosti ke komunikaci vydané příslušným silničním správním úřadem. K doplnění těchto podkladů byl vyzván stavebním úřadem dne 6. 2. 2013. Protože tyto podklady nebyly

vlastníkem stavby předloženy, nemohl stavební úřad vydat dodatečné povolení stavby, musel rozhodnout ve věci tak, že stavbu nelze dodatečně povolit.

27. **K odvolacím námitkám žalovaný uvedl**, že považuje **letecké snímky** zobrazené na katastrální mapě za podklady, ze kterých mohou stavební úřady při své činnosti vycházet. Z leteckých snímků nacházejících se ve spisu je zřejmé, že sjezdem je na komunikaci I/27 napojen pozemek p.č. 439/7, který je v katastru nemovitostí veden jako orná půda, a nikoliv pozemek p.č. 1258 vedený v katastru nemovitostí jako ostatní plocha - ostatní komunikace. **Stanovisko silničního správního úřadu ze dne 25. 1. 2012** bylo vydáno k projektové dokumentaci předložené k žádosti o dodatečné povolení stavby sjezdu. Silniční správní úřad v něm konstatoval, že je předložená dokumentace zmatečná a neúplná, protože je zpracována na sjezd z pozemku p.č. 1258, ale předmětem řízení je provedené napojení pozemku p.č. 439/7 na komunikaci I/27. **Výrok napadeného rozhodnutí** nepovažoval žalovaný za neurčitý. **K projektové dokumentaci** žalovaný uvedl, že je řízení o dodatečném povolení stavby zahájeno podáním žádosti o dodatečné povolení, která musí být doložena odpovídající projektovou dokumentací popisující dodatečně povolovanou stavbu. Vlastník stavby takovou dokumentaci nepředložil, i když k tomu byl stavebním úřadem vyzván, a nedoplnil ani další požadovaný podklad nezbytný pro případné dodatečné povolení stavby. **Vlastník stavby tedy neprokázal, že stavbu lze dodatečně povolit**, a stavební úřad byl povinen konstatovat, že stavbu nelze dodatečně povolit. Tímto rozhodnutím není vlastníku stavby ukládána žádná povinnost nebo zřizováno právo, které by muselo být jednoznačně popsáno ve výroku rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností stavební úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, a že rozhodl na základě toho, že vlastník stavby nepředložil požadované podklady. Z odůvodnění rozhodnutí také vyplývá, že **stavební úřad rozhodoval podle znění stavebního zákona účinného do 31.12.2012. Stavební úřad nepochybil, když nevycházel ze spisu** stavebního úřadu k rozhodnutí ze dne 8. 12. 2003, čj. výst.12572/03/Ka, kterým bylo povoleno užívání stavby oplocení pozemků p.č. 446/1, 446/2 a 1258 v k.ú. Horní Lukavice, a netýkalo se sjezdu na komunikaci I/27. Z přílohy k odvolání, je navíc zřejmé, že sjezd na komunikaci I/27 byl z pozemku p.č. 1258, a nikoliv z pozemku p.č. 439/7, kde je umístěn v současné době. Dále žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, z jakých skutečností lze předpokládat, že **sjezd byl vybudován před rokem 1940** a jaký vliv by tato skutečnost měla mít na posouzení prvostupňového rozhodnutí. **Dle žalovaného bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno v souladu s právními předpisy** a v řízení o dodatečném povolení stavby je **důkazní břemeno na straně vlastníka stavby**, který musí prokázat, že stavbu, kterou provedl bez příslušného povolení stavebního úřadu, je možné dodatečně povolit.

Právní hodnocení

A.

28. Podle § 3 správního řádu „*nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*“. V tomto ustanovení správního řádu je vyjádřena zásada tzv. materiální pravdy. Podle tohoto ustanovení správní orgán, pokud není ve správním řádu či jiném zákoně stanoveno něco jiného, postupuje tak,

aby byl zjištěn pro vydání rozhodnutí stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a tento zjišťuje v rozsahu nezbytném tak, aby byl jeho úkon v tom směru činěný v souladu se zásadami uvedenými v § 2 správního řádu, tj. se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání.

29. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (viz výše ve znění účinném do 31. 12. 2012) „*stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním*“. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona „*stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem*.“ Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona „*u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví*.“

30. Žalobce již ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, dále v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a nyní v žalobě namítá, že v případě hospodářského sjezdu ze silnice č. I/27 na jeho nemovitosti, se jedná o sjezd od počátku, kdy nemovitosti v roce 2002 koupil, umístěný na stejném původním místě, který je prostorově identický, a byla na něm provedena jen nutná oprava z důvodu jeho propadnutí a vyježděného povrchu. Krom žádosti o dodatečné povolení těchto stavebních úprav, kde žalobce uváděl, že se jedná o dodatečné povolení stavebních úprav hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 na silnici č. I/27, a krom poprvé předložené projektové dokumentace, kde bylo rovněž uváděno, že se jedná o sjezd ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7, žalobce následně v celém dalším správním řízení tvrdil, že se jedná o sjezd ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 1258. K tomuto svému tvrzení navrhoval provedení důkazu rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 8. 12. 2013, čj. výst. 1257/03/Ka a příslušným správním spisem, který se týkal oplocení pozemků p.č. 446/1, p.č. 446/2 a p.č. 1258 ve vlastnictví žalobce. Dle žalobce z tam založených podkladů lze vyčíst prostorové umístění sjezdu, jeho rozměry a na něj navazující vjezdová vrata, která jsou umístěna na pozemku p.č. 1258. Navrhoval rovněž provedení důkazu geodetickým zaměřením provedeným dne 5. 8. 2002 geodetickou firmou Gekon, ze kterého rovněž vyplývá, že sjezd ze silnice I/27 je na pozemek p.č. 1258. Argumentoval stanoviskem silničního správního úřadu ze dne 25. 1. 2012, kterým se silniční správní úřad vyjadřovat k prvně předložené projektové dokumentaci a tuto hodnotil jako zmatečnou právě proto, že bylo v jejím názvu a na několika dalších místech deklarováno, že se jedná o hospodářský sjezd ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7. Silniční správní úřad k tomu uvedl, že se dle

situace 1:500 jedná o hospodářský sjezd na pozemek p.č. 1258. Ani ve svých následně vydaných stanoviscích ze dne 9. 2. 2012 a ze dne 10. 4. 2012 silniční správní úřad neposuzoval sjezd ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7, ale opakovaně se vyjadřoval, že existuje pravomocné rozhodnutí, kterým nebyla povolena úprava připojení polní cesty na pozemku p.č. 1258 k silnici č. I/27.

31. Žádný z těchto důkazů nebyl správními orgány proveden. Stavební úřad zdůvodnil prvostupňové rozhodnutí tím, že žalobce nepředložil projektovou dokumentaci stavebních úprav sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice ani povolení připojení rozšířeného sjezdu na silnici I/27 od příslušného silničního správního úřadu (viz odst. 24). Žalovaný se s jeho závěrem ztotožnil a argumentoval tím, že bylo řízení vedeno na základě žádosti žalobce, který sám žádal o dodatečné povolení předmětného sjezdu ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7. Předmětem daného správního řízení tak byl dle žalovaného sjezd ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7, nikoliv na pozemek p.č. 1258. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný své rozhodnutí opíral zejména o letecké snímky zobrazené na katastrální mapě. S odvolacími námitkami žalobce se vypořádal velmi stručně (viz odst. 37).

32. Řízení o dodatečném povolení předmětné stavby bylo zahájeno na žádost žalobce. V takovém případě podle § 45 odst. 1 správního řádu platí, že *„žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky.“* Podle odst. 2 daného ustanovení *„nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64)“* K tomu v daném správním řízení došlo a žalobce byl vyzván k doplnění projektové dokumentace. Krom jiných nedostatků byl výzvou z 6.2.2013 vyzván, aby u silničního správního úřadu požádal o povolení sjezdu ze silnice č. I/27 na pozemek p.č. 439/7. Žalobce však dle uvedené výzvy nemohl žádost doplnit, neboť sám silniční správní úřad v předchozím stanovisku uvedl, že předmětný sjezd ze silnice č. I/27 je připojen k pozemku p.č. 1258 a v tom smyslu žalobce ve správním řízení argumentoval.

33. I když bylo řízení zahájeno na žádost žalobce, bylo povinností stavebního úřadu, resp. žalovaného, zjistit ve smyslu § 3 správního řádu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *„podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.“* Podle odst. 2 uvedeného ustanovení *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán.“* V řízení o dodatečném povolení stavby bylo na žalobci, aby prokázal splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 2 stavebního zákona, tedy, že jsou splněny podmínky pro dodatečné povolení stavby, a prvotně bylo důkazní břemeno na straně žalobce. Pokud však žalobce v řízení vyjádřil pochybnost ohledně pozemku, na který ústí sjezd ze silnice č. I/27, bylo povinností stavebního úřadu postavit najisto, o jakou stavbu se jedná, zcela přesně ji popsat, zejména pokud jde o její umístění. Zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, bylo nutné nejen pro řízení o dodatečném povolení stavby, ale i pro řízení o

nařízení odstranění nepovolené stavby, neboť pokud by nebyla předmětná stavba dodatečně povolena podle § 129 odst. 2 a § 115 stavebního zákona, muselo by být následně nařízeno podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona její odstranění. V té souvislosti proto bylo nutno vycházet z ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu, podle něhož *„je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“* Z moci úřední by bylo rozhodováno o nařízení odstranění předmětné stavby. Protože žalobce v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby tvrdil, že je předmětná stavba umístěna na pozemku p.č. 1258 a k prokázání svého tvrzení navrhoval důkazy, bylo povinností správních orgánů postavit najisto, na který ze dvou pozemků ve vlastnictví žalobce předmětný sjezd ústí. Správní orgány, za situace, kdy žalobce nenavrhoval změnu žádosti, měly žádost žalobce o dodatečné povolení předmětné stavby posuzovat v kontextu s tím, co vyšlo najevo ve správním řízení a na základě tvrzení žalobce, ke kterému navrhoval provedení důkazů, měly zjistit všechny okolnosti rozhodné pro dodatečné povolení stavby, případně pro následné nařízení odstranění stavby. Po provedení žalobcem navrhovaných důkazů, měly v případě přetrvávajících pochybností žalobce vyzvat k doložení nového geodetického zaměření předmětného sjezdu, příp. tento důkaz jako podklad pro rozhodnutí opatřit, a dále postupovat podle § 50 odst. 4 správního řádu, podle něhož *„pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.“* To však stavební úřad ani žalovaný neučinili. Pokud pak stavební úřad vycházel krom sdělení silničního správního úřadu pouze z leteckých snímků zobrazených na katastrální mapě (založeny ve správním spise), pak je nutno učinit závěr, že v daném správním řízení nebyl zjištěn ve smyslu § 3 správního řádu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

B.

34. Podle § 68 odst. 2 věta první správního řádu *„ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.“* Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je v rámci řešení otázky stavba specifikována jako *„Nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku p.č. 439/7 v k.ú. Horní Lukavice – před obcí Horní Lukavice na silnici č. I/27.“* Dále je popsána tak, že obsahuje: *„Nepovolené stavební úpravy stávajícího hospodářského sjezdu z pozemku parc.č. dle KN 439/7, druh pozemku orná půda na pozemek parc.č. dle KN 1241/10 druh pozemku ostatní plocha, způsob využití silnice.“*

35. S posouzením důvodnosti druhého žalobního bodu souvisí závěr učiněný krajským soudem v souvislosti s prvním žalobním bodem, tedy, že nebyl v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud je tedy ve výroku prvostupňového rozhodnutí nepovolovaná stavba označena jako *„stávající hospodářský sjezd z pozemku p.č. 439/7“*, pak není toto označení, o němž jsou důvodné pochybnosti, správným a nezaměnitelným označením předmětné stavby. Pokud by nebyl rozpor v tom, na který pozemek sjezd ze silnice č. I/27 ústí a za situace, kdy je z pozemků ve

vlastnictví žalobce jen jeden hospodářský sjezd, pak by toto označení bez bližšího vymezení jeho umístění a rozměrů, příp. materiálů, ze kterého je složen, postačovalo. V daném případě tomu tak není, proto je i tato námitka důvodná.

C.

36. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí „*vedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“ Stavební úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí neuvedl podklady pro vydání rozhodnutí, neboť učinil závěr, že žalobce k výzvě požadované podklady nepředložil, proto nebylo možné stavbu dodatečně povolit. Žalovaný argumentoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí jen leteckými snímky zobrazenými na katastrální mapě, ze kterých vycházel jako z podkladu pro rozhodnutí, v reakci na odvolací námitku žalobce, že sjezd ze silnice č. I/27 ústí na pozemek p.č. 1258. Dále zmínil stanoviska silničního správního úřadu, tedy podklad ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, který je pro správní orgán v řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona závazný. Jiná je otázka, že tyto dva podklady pro rozhodnutí hodnotil v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu, když nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl žalobce. Námitku porušení § 68 odst. 3 správního řádu proto krajský soud shledal nedůvodnou.

37. Nedůvodnou je rovněž námitka, že stavební úřad nerozhodoval podle znění stavebního zákona účinného do 31. 12. 2012. Žalobce toto pochybení stavebního úřadu dovozuje z toho, že bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno dne 26. 8. 2013 a ve výroku je uvedeno, že stavební úřad rozhodl podle § 129 a § 115 stavebního zákona, aniž by bylo uvedeno, v znění do 31. 12. 2012, tj. před účinností zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony. Uvedený zákon nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2013. Podle přechodných ustanovení tohoto zákona uvedených v čl. II bodu 14: Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkami uvedenými pod písmeny a) a b), které se daného správního řízení netýkají. Z obsahu prvostupňového rozhodnutí i rozhodnutí napadeného je zřejmé, že oba správní orgány vycházely z ustanovení § 129 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, neboť podmínky tohoto ustanovení po 1. 1. 2013 jsou částečně odlišné a z obou rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že v řízení nebylo aplikováno toto ustanovení ve znění zákona č. 350/2012 Sb.

Závěr

38. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná. Zrušil proto rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému

k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

V. Náklady řízení

39. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

40. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

41. Odměna advokáta, tak jak v žalobě rovněž požadoval, sestává ze 2 úkonů právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. včetně paušální částky 6.800 Kč (6.200 + 600). DPH z této částky činí 1 428 Kč. Odměna advokáta činí 8 228 Kč.

42. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

43. Náklady řízení tak činí 11.228 Kč. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobce, a to dle specifikace v žalobě na účet vedený u GE Money Bank a.s., číslo účtu 199616039/0600, VS 010019.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 20. dubna 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová